Дисплеи и индикация във вградените системи



Автор: гл. ас. д-р инж. Любомир Богданов



ПРОЕКТ ВG051PO001--4.3.04-0042

"Организационна и технологична инфраструктура за учене през целия живот и развитие на компетенции"

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето бъдеще!



Съдържание

- 1. Управление на LED индикатори
- 2. Управление на LCD дисплеи
- 3. Управление на OLED дисплеи
- 4. Бутони и клавиатури
- 5. Тъч сензори
- 6. Ротационни енкодери

Светодиодната индикация (Light Emitting Diode, LED) може да се раздели на:

- *индикация с един светодиод
- *индикация със 7-сегментни индикатори
- *индикация с буквено-цифрови индикатори
- *индикация със светодиодни матрица

В зависимост от това дали в даден момент се управляват всички сегменти/пиксели, се казва, че индикацията е [1]:

*статична

*динамична

От курса ППЕ е известно, че светодиодите имат пад на **напрежение в права посока V_F**, зависещ от цвета на светодиода.

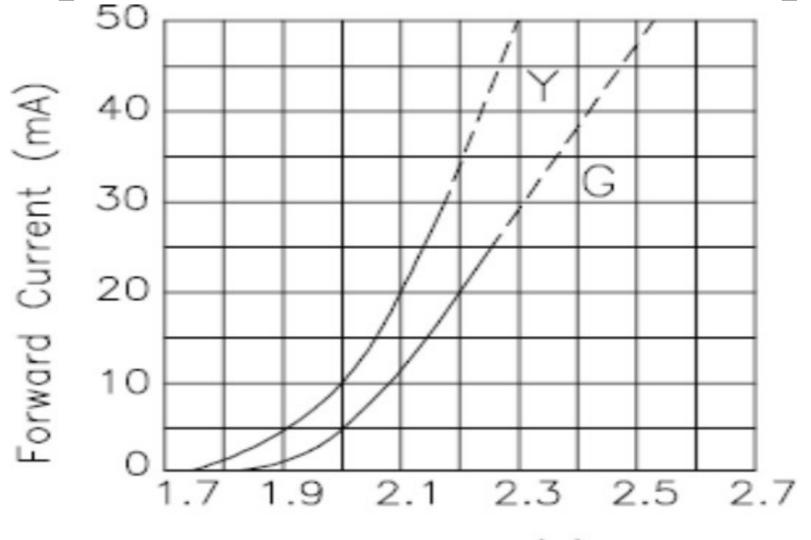
Типични стойности за дифузни LED са:

	V _{Fmin} , V	V _{Fmax} , V
Червен	1.8	2.2
Зелен	2	2.3
Жълт	2.2	2.8
Бял	3.2	3.4
Син	3.2	3.4

Ярките светодиоди (bright LED) имат по-високи падове и светят по-ярко от дифузните при едни и същи токове (напр. ярък зелен LED може да има $V_F = 3 \text{ V}$).

Токът в права посока I_F варира в по-големи граници. Дифузните светодиоди имат $I_F = 10 \div 30$ mA, ярките $I_F = 1 \div 20$ mA, а мощните – $x1 \div x10$ A.

Типична BAX на маломощен LED е показана на следващия слайд[2].



Forward Voltage(V) FORWARD CURRENT Vs. FORWARD VOLTAGE

Яркостта на светодиодите (luminous intensity) се мери

в кандели и за индикаторни светодиоди варира в (RELATIVE LUMINOUS INTENSITY)

обхвата 0.6 ÷ 1800 mcd.

Интензитетът зависи от тока в права посока IF[3]:

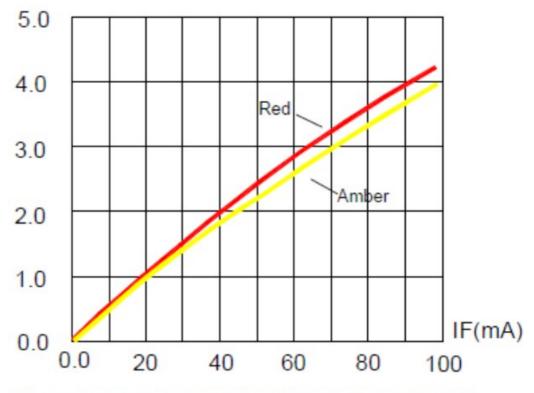
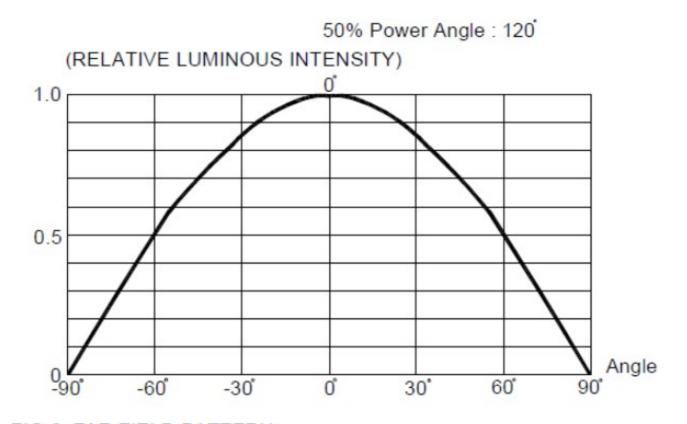


FIG.2 RELATIVE LUMINOUS INTENSITY VS. FORWARD CURRENT

8/98

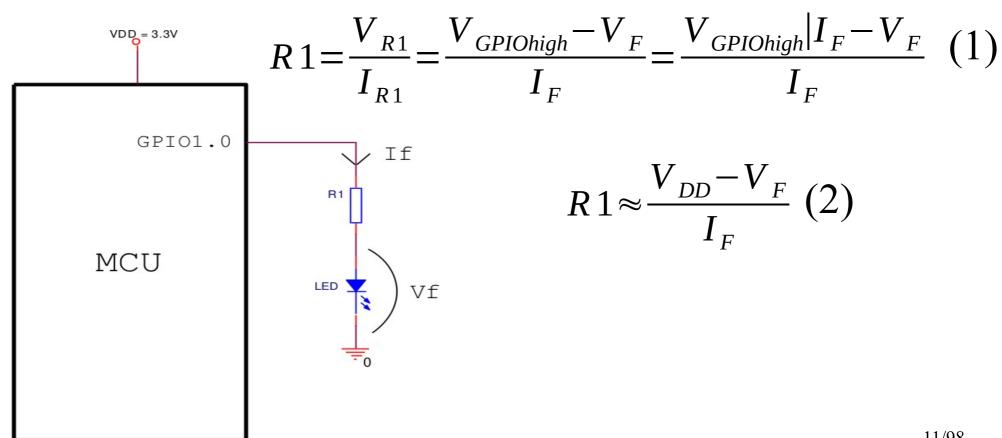
Яркостта на светодиодите зависи от ъгъла, от който наблюдаващия вижда светодиода. Това се нарича **ъгъл на виждане** (viewing angle) [3]. Използва се също понятието "far field pattern".



9/98

ВНИМАНИЕ! Всеки един от изброените параметри трябва да се провери от техническата спецификация (datasheet) за конкретния модел светодиод, за конкретния производител.

За повечето μСU номиналното захранване е 3.3 V или 5 V. Това означава, че в изхода на GPIO ще има приблизително захранващото напрежение.



11/98

Светодиодите се захранват с генератори на ток. Такива има в интегрално изпълнение.

Пример – NCR402T на Nexperia е параметричен, линеен генератор на ток в три-изводен SOT23 корпус. $I_F = 17 \div 23 \text{ mA}$.

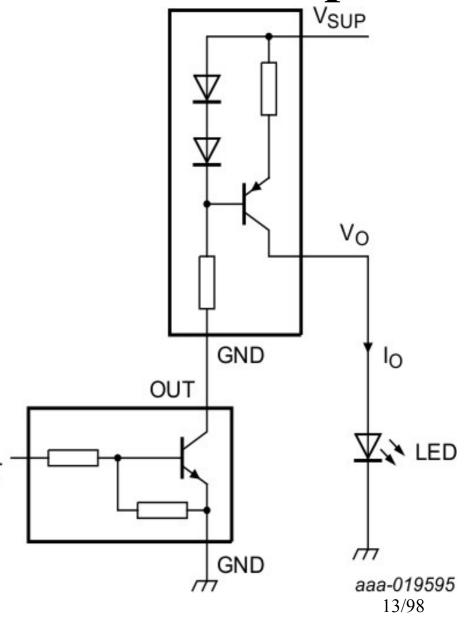
Table 2. Pinning information

Pin	Symbol	Description	Simplified outline	Graphic symbol
1	GND	ground	3	V _{SUP}
2	V _{SUP}	supply voltage		
3	I _o N _o	output current/output voltage	1 2 TO-236AB (SOT23)	GND IONO LED aaa-019596

Захранващото напрежение V_{SUP} може да варира в широки граници $5 \div 20 \text{ V}$.

За да стане управляем, генераторът се нуждае от електронен ключ. Така се получава схемата по-долу.

GPIО извода на микроконтролера се о∪т свързва към базата "IN/OUT" на цифровия транзистор.



Такова схемно решение може да е подходящо за някои приложения (габаритните LED светлини на автомобил се проектират $50 \div 70 \text{ mA} / 12 \text{ V}$), но да се окаже **твърде скъпо** за други.

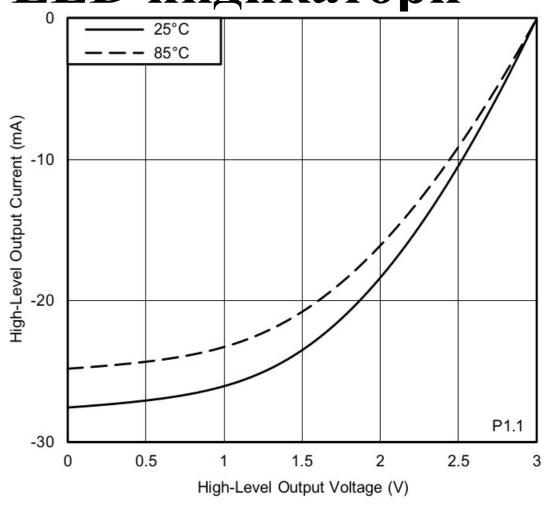
Затова схемата, показана преди два слайда, с токоограничаващия резистор се използва най-често за индикация на ел. панели. Тази схема разчита на две условия:

- *напрежението VDD да е стабилизирано;
- *напрежението VF да е неизменящо се.

Ако едно от двете не може да бъде гарантирано (VDD се взима директно от батерия, VF се променя от температурата/стареене), трябва да се използва управляем генератор на ток.

Във формула (1) се прави едно допускане, за да се стигне до съкратената формула (2), и това е — приема се, че високото логическо ниво на GPIO е равно на захранващото напрежение.

Това, обаче, е **много грубо** допускане. Реално изходната характеристика на СМОS стъпало изглежда така (MSP430FR6989):



 $V_{CC} = 3.0 \text{ V}$

Figure 5-12. Typical High-Level Output Current vs High-Level Output Voltage

Тоест може да се окаже, че

$$*V_{\text{GPIOhigh}} = V_{\text{DD}} - 0.5 \text{ V}$$
 при ток през светодиода 10 mA

$$*V_{\text{GPIOhigh}} = V_{\text{DD}} - 1 \text{ V}$$
 при ток през светодиода 20 mA

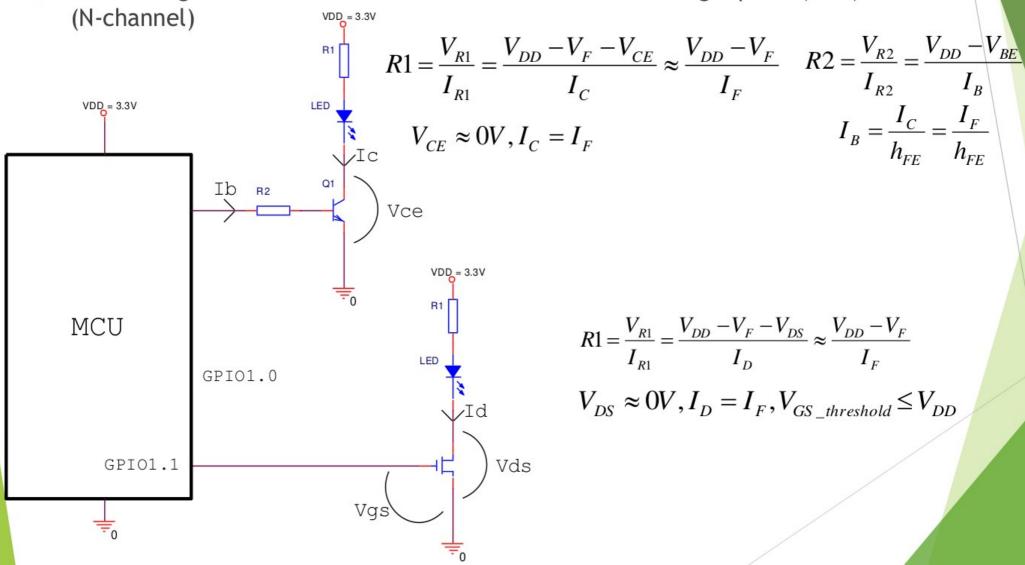
което прави формула (2) невалидна.

Затова изводите на µСU трябва да се **буферират с електронни ключове**. Тогава формула (2) винаги ще важи.

На следващия слайд са показани схеми за буфериране на изходите на μCU с NPN и NMOS транзистори.

ВНИМАНИЕ! $V_{GSthres} = 1 \div 2 \text{ V}$ за контролери със захранване 3.3 V, иначе може да не отпуши NMOS-а.

Connecting an LED to a MCU with an electronic switch using bipolar (NPN) and MOS



$$R1 = \frac{V_{R1}}{I_{R1}} = \frac{V_{DD} - V_F - V_{DS}}{I_D} \approx \frac{V_{DD} - V_F}{I_F}$$

$$V_{DS} \approx 0V, I_D = I_F, V_{GS-threshold} \leq V_{DD}$$

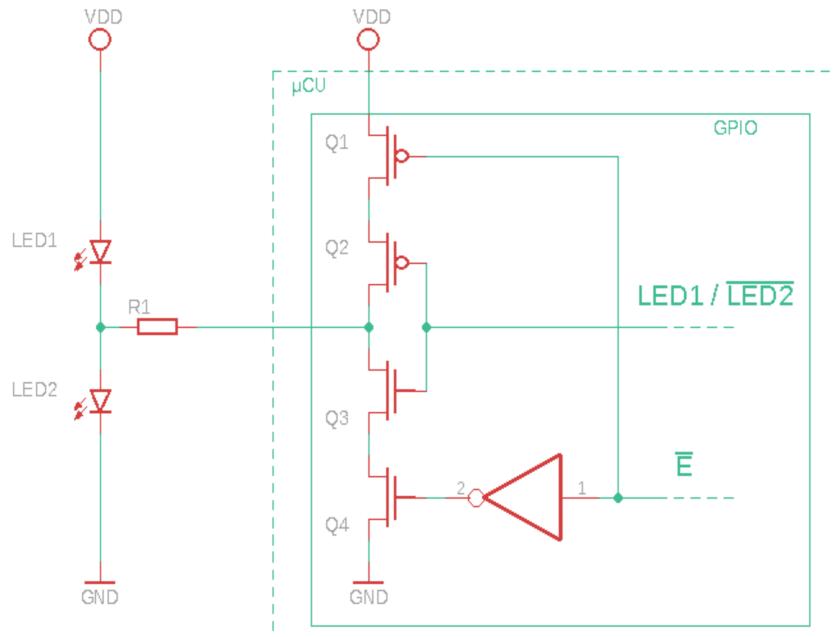
Управление на LED индикатори Интересно схемно решение може да се види в дебъгера на ST Microelectronics ST-Link: с един GPIO извод се управляват два светодиода.

Когато !E = 0 се пуска светодиод, който е избран чрез сигнала LED1/!LED2. Когато Q3 и Q4 са отпушени, LED1 свети, LED2 е шунтиран. Когато Q1 и Q2 са отпушени, LED2 свети, LED1 е шунтиран.

Когато !E = 1, GPIO изводът е конфигуриран като вход и

$$V_{F1} + V_{F2} > VDD$$
,

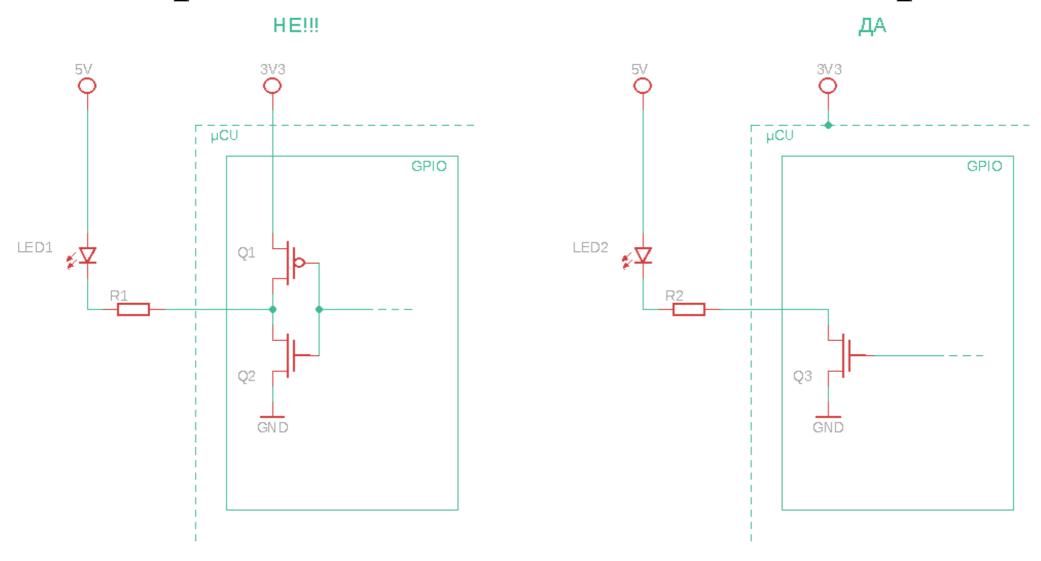
следователно и двата LED са изгасени.



19/98

Фундаментална грешка може да се допусне с ярък светодиод с голям пад, например с цвят синьо. Схемата вляво използва противотактно изходно стъпало (push-pull) и разчита, че при GPIOhigh = 3.3 V, а падът 5-3.3=1.7 V няма да е достатъчен, за да отпуши диода. Всъщност, при ярките светодиоди светлина може да се види и при х $10 \div 100$ μ A, т.е. 1.7 V е в началото на BAX, но ток все пак ще протече и е **възможно** диода да свети слабо, когато уж трябва да е изключен.

За да не се случва това, трябва да се използва стъпало по схема отворен-дрейн.



На пазара съществуват интегрирани в един корпус светодиоди с различни цветове. Най-често това са дву- и трицветни светодиоди.

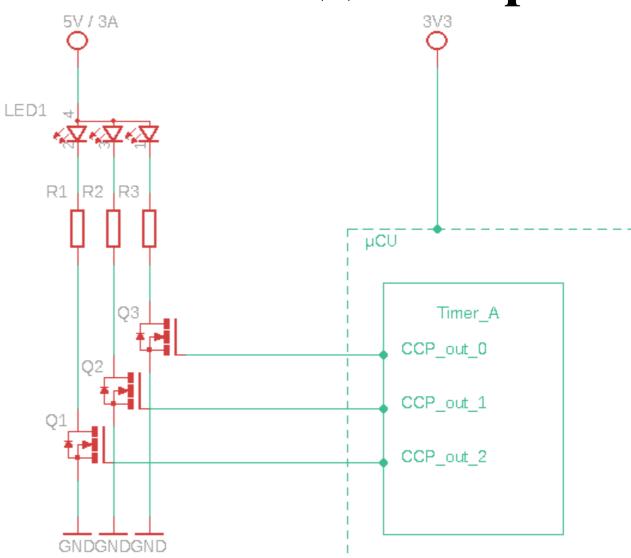
Ако бъдат свързани към изходите на един таймер, **чрез ШИМ** може да се изменя цвета на светодиода, увеличавайки и намалявайки коефициента на запълване на всеки един цвят поотделно.

За да се получат всички видими цветове, трябва да се използва светодиод с интегрирани:

- *червено (R)
- *зелено (G)
- *****синьо (В)

Тогава, за да се получи бял цвят, трябва да се зададе коеф. на запълване 100 % и на трите цвята.

Управление на мощен RGB светодиод. Чрез използване на таймер в ШИМ режим, може да се направи лампа, чийто цвят се задава програмно.



7-сегментните светодиодни индикатори могат да изобразяват цифри.

14-сегментните светодиодни индикатори могат да изобразяват цифри и букви[1].

В зависимост от това дали всеки сегмент се управлява с отделен сигнал, или съответните сегменти са свързани в паралел и в различни периоди от време се пускат само отделни сегменти, казва се че има два вида управление:

^{*}статична индикация;

^{*}динамична.

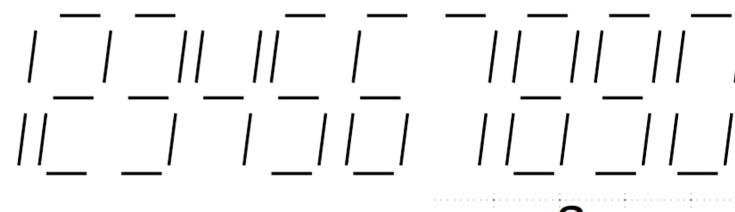
Статична индикация — за всеки сегмент от всеки индикатор има по един управляващ сигнал от GPIO порта на μCU.

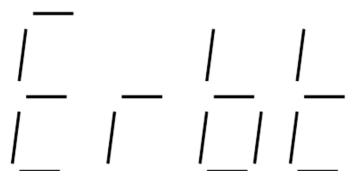
Предимство - във всеки един момент от времето на индикаторите се изобразяват зададените цифри. Ако се прави снимка или се снима видео на таблото, индикацията ще бъде винаги видима.

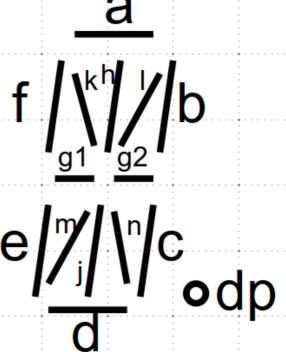
Недостатьк — необходимите изводи на μСU растат пропорционално на броя на индикаторните елементи. Един индикатор ще заеме 8 извода, 2 → 16 извода, 3 → 24 извода, 4 → 32 извода, 8 → 64 извода и т.н.

$$f \left| \frac{a}{g} \right| b$$

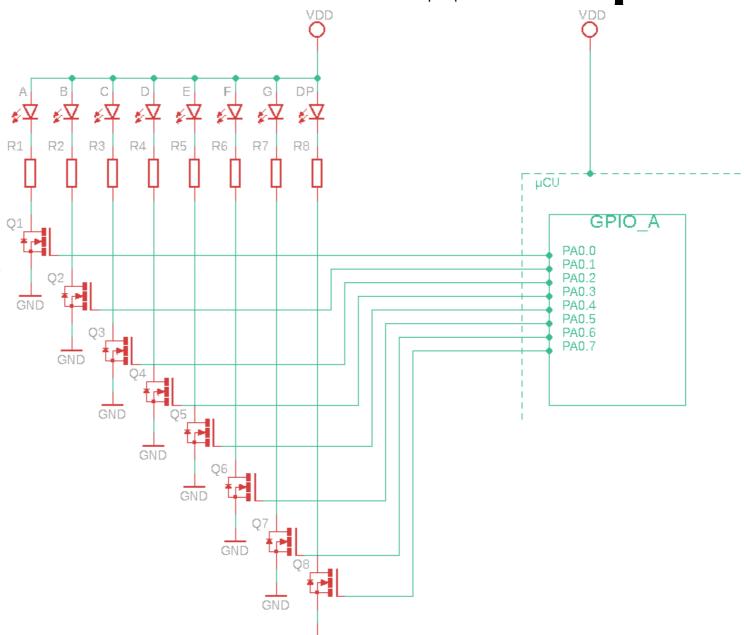
$$e \left| \frac{d}{d} \right| c_{\mathbf{o}dp}$$



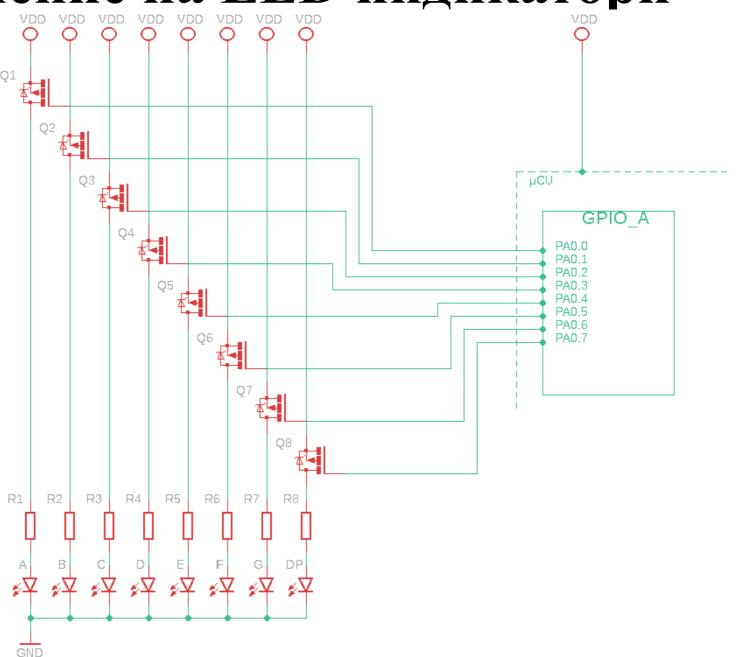




Статична индикация, 1х7-сегментен индикатор, общ анод, ел. ключове о MOSFET.



Статична индикация, 1х7-сегментен индикатор, общ катод, ел. ключове с MOSFET.



АЅСІІ таблица — таблица, която показва връзката на всяка буква (char) в езика С и съответстващото ѝ шестнадесетично число, което се записва в паметта на μСU.

0 00 Null 32 20 Space 64 40 8 96 1 01 Start of heading 33 21 ! 65 41 A 97 2 02 Start of text 34 22 " 66 42 B 98	60 \ 61 a 62 b 63 c
1 01 Start of heading 33 21 ! 65 41 A 97 2 02 Start of text 34 22 " 66 42 B 98	61 a 62 b
2 02 Start of text 34 22 " 66 42 B 98	62 b
0 00 E 1 (1 1 0 00 " 0 00 " 0 00 00	60
3 03 End of text 35 23 # 67 43 C 99	63 c
4 04 End of transmit 36 24 \$ 68 44 D 100	64 d
5 05 Enquiry 37 25 % 69 45 E 101	65 e
6 06 Acknowledge 38 26 € 70 46 F 102	66 f
7 07 Audible bell 39 27 ' 71 47 G 103	<mark>67</mark> g
8 08 Backspace 40 28 (72 48 H 104	68 h
9 09 Horizontal tab 41 29) 73 49 I 105	69 i
10 0A Line feed 42 2A * 74 4A J 106	6A j
11 OB Vertical tab 43 2B + 75 4B K 107	6B k
12 OC Form feed 44 2C , 76 4C L 108	6C 1
13 OD Carriage return 45 2D -	6D m
14 OE Shift out 46 2E . 78 4E N 110	6E n
15 OF Shift in 47 2F / 79 4F 0 111	<mark>6F</mark> o
16 10 Data link escape 48 30 0 80 50 P 112	<mark>70</mark> p
17 11 Device control 1 49 31 1 81 51 Q 113	71 q
18 12 Device control 2 50 32 2 82 52 R 114	72 r
19 13 Device control 3 51 33 3 83 53 S 115	73 s
20 14 Device control 4 52 34 4 84 54 T 116	<mark>74</mark> t
21 15 Neg. acknowledge 53 35 5 85 55 U 117	75 u
22 16 Synchronousidle 54 36 6 86 56 V 118	76 v
23 17 End trans. block 55 37 7 87 57 W 119	<mark>77</mark> ω
24 18 Cancel 56 38 8 88 58 X 120	78 x
25 19 End of medium 57 39 9 89 59 Y 121	79 y
26 1A Substitution 58 3A : 90 5A Z 122	7A z
27 1B Escape 59 3B ; 91 5B [123	7B {
28 1C File separator 60 3C < 92 5C \ 124	7C
29 1D Group separator 61 3D = 93 5D] 125	7D }
30 1E Record separator 62 3E > 94 5E ^ 126	7E ~
31 1F Unit separator 63 3F 2 95 5F 127	7F 🗆

Управление на LED индикатори Пример — за да се изобрази цифрата 3 на индикатора, в

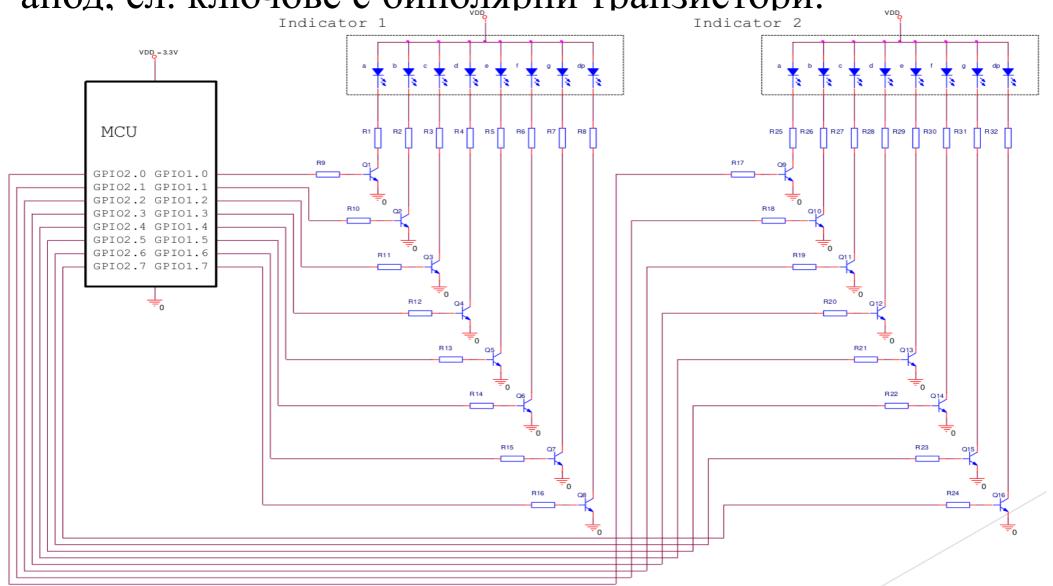
Пример — за да се изобрази цифрата 3 на индикатора, в изходния регистър на GPIO порта, който се казва РАОИТ, трябва да се запише числото 0х4F, ако управляващите сигнали са свързани към сегментите по посочения начин.

PAOUT =0100.1111 $_{(2)}$ =4 $F_{(16)}$ PA0.0 PA0.1 PA0.2 PA0.3 PA0.4 PA0.5 PA0.6 30/98 PA0.7

Пример — използване на статична индикация и таблица на съответсвието в LPC845.

```
uint8 t char to encoded number(char ch){
const uint8_t digit map char[12] = {
                                             uint8 t digit;
    0x3F, //0(0)
                                             uint8 t encoded_num = 0;
    0x06, //1(1)
    0x5B, //2(2)
                                              if(ch >= '0' \&\& ch <= '9'){
    0x4F, \frac{1}{3} (3)
                                                  digit = ch - 0x30;
    0x66, \frac{1}{4}(4)
                                                  if(digit < 12){
    0x6D, //5 (5)
                                                  encoded num = digit map char[digit];
    0x7D, \frac{1}{6} (6)
    0x07, //7(7)
    0x7F, //8 (8)
    0x6F, //9 (9)
                                             if(ch == ' '){
    0x40, //- (10)
                                                  encoded num = digit map char[11];
    0x00, //*space*(11)
                                              return encoded num;
                                                                                       31/98
```

Управление на LED индикатори Статична индикация, 2x7-сегментни индикатори, общ

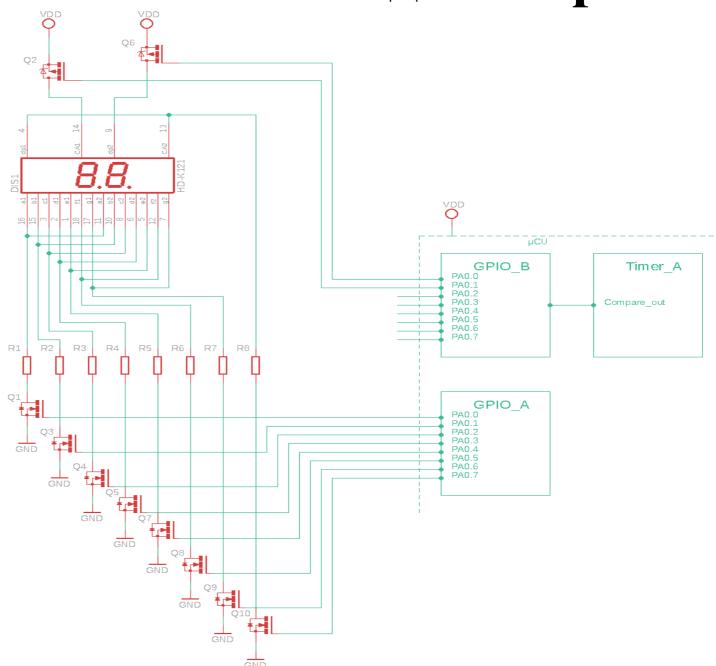


Динамична индикация — съответстващите сегменти на различните индикатори се свързват в паралел и има допълнителни сигнали за избор на индикатор. Тези сигнали се превключват във времето много бързо, така че човешкото око да не забележи и да вижда псевдо-едновременно всички цифри, на всички индикатори.

Предимство — броят на управляващите сигнали е по-малък от този на статичната индикация. Един индикатор ще заеме 8 извода, $2 \to 10$ извода, $3 \to 11$ извода, $4 \to 12$ извода, $8 \to 16$ извода и т.н.

Недостатьк — в даден момент от времето се изобразява само една цифра и ако панела се заснеме с фотоапарат или видеокамера, ще се виждат само някои от цифрите.

Динамична индикация, 2х7-сегментен индикатор, общ анод, ел. ключове MOSFET. Токът през Q1 и Q5 е 8 пъти ПО-ГОЛЯМ останалите транзистори.



Пример - използване на динамична индикация и таблица на съответсвието в LPC845 за обхождане на 8 индикатора.

Функцията segm_led_callback се извиква периодично на всяка 1 ms.

Променливата digit съдържа номера на индикаторния елемент, който в настоящия квант от време е активен.

За сегментите и за избор на индикатор се използват 2 преместващи регистъра, които намаляват броя на използваните изводи от 16 на 3.

```
void segm led callback(void){
     uint8 t encoded num;
     uint8 t dot = 0;
     static uint8 t digit = 1;
     if(digit < 5)
          encoded num = char to encoded number(line 1 buff[digit-1]);
          if(line 1 dot position == digit){
                dot = 1;
          segm led show digit(1, digit, encoded num, dot);
     else {
          encoded num = char to encoded number(line 2 buff[digit-5]);
          if(line 2 dot position == (digit-4)){
                dot = 1;
          segm led show digit(2, digit-4, encoded num, dot);
                                                                     //12.34
                                                                     //5.678
     digit++;
                                                                     char line_1_buff[5] = {'1', '2', '3', '4'};
                                                                      uint8 t line 1_dot_position = 2;
     if(digit > 8){
                                                                      char line_2_buff[5]= {'5', '6', '7', '8'};
          digit = 1;
                                                                      uint8 t line 2 dot position = 1; 36/98
```

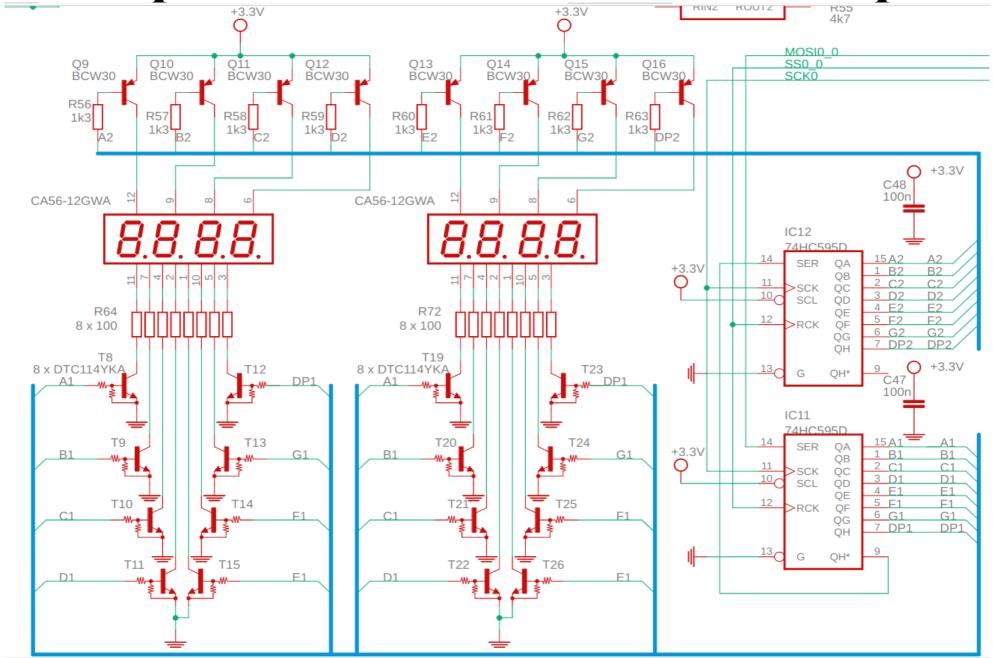
```
void segm led show digit(
uint8_t line number,
uint8 t digit position,
uint8_t segments,
uint8_t dot
  uint8_t tx buff[2] = \{0x00, 0xFF\};
  switch(line number){
  case 1:
     switch(digit position){
     case 1:
         tx buff[1] &= \simBIT0;
          break;
    case 2:
         tx buff[1] &= \simBIT1;
          break:
    case 3:
         tx_buff[1] &= \sim BIT2;
          break;
    case 4:
         tx buff[1] &= \simBIT3;
         break;
     break;
```

```
case 2:
  switch(digit position){
  case 1:
       tx buff[1] &= \simBIT4;
       break:
  case 2:
       tx buff[1] &= \simBIT5;
       break:
  case 3:
       tx buff[1] &= \simBIT6;
       break;
  case 4:
       tx buff[1] &= \simBIT7; }
       break;
  break;
```

```
if(dot){
    segments |= 0x80;
}

tx_buff[0] = segments;

while(pps_flags.spi_busy){ }
    spi_busy = 1;
    GPIO_PinWrite(GPIO, 1, 7, 0);
    spi_write_half_word(tx_buff);
    GPIO_PinWrite(GPIO, 1, 7, 1);
    spi_busy = 0;
```



Управление на **LED матрица** (LED dot matrix)— светодиоди /едноцветни или многоцветни/ се разполагат един до друг в пластмасов корпус. Подреждат се в квадрат или правоъгълник.

може

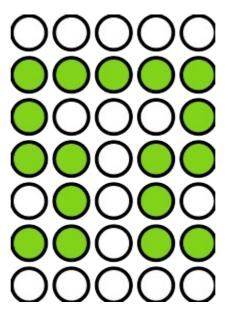
Ла

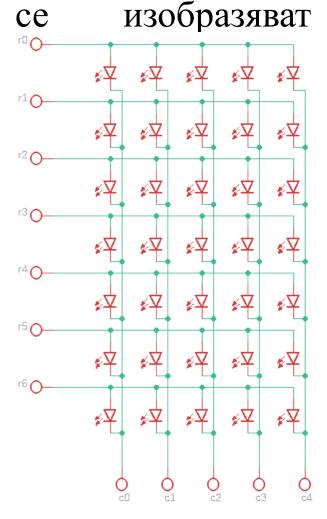
букви/цифри/специални символи.

ПОМОЩ

Анодите на светодиодите от всеки ред са свързани накъсо, също и катодите от всяка колона. Задължително се използва динамична индикация.

тяхна

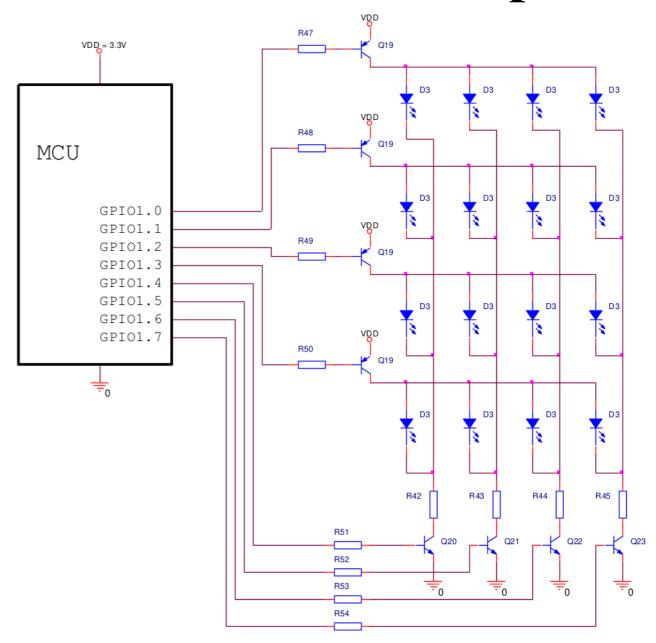




Динамична индикация, матричен светодиоден индикатор, ел. ключове с биполярни транзистори.

Транзисторите на редовете трябва да издържат тока на всички пиксели, докато тр. на колоните – само на 1 светодиод.

Обхождането (опресняването) става по редове.

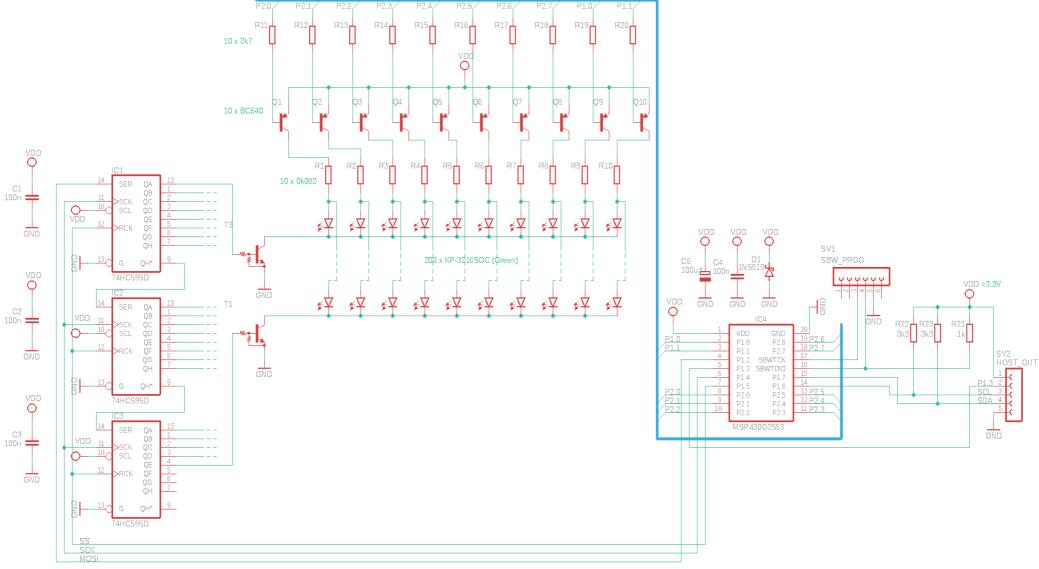


Пример — управление на зелена светодиодна матрица с резолюция 10х20. Изображението се зарежда по I2С интерфейс. Управлението е реализирано с MSP430G2553.

По I2C се приемат 2 байта, от които само 10 бита се използват. Всеки бит отговаря на един светодиод от съответния ред.

Таймер реализира обхождането на редовете. Когато контролера на дисплея е готов да приеме данни за нов ред, изработва синхро-сигнал на P1.3. Тогава главното устройство (HOST) трябва да изпрати данните за следващия ред и т.н.

Показано е свързване общ катод на всеки ред / общ анод на всяка колона. Обхождането е ред по ред.



```
int main(void){
   uint8 t i;
    uint16 t row data;
    WDTCTL = WDTPW + WDTHOLD;
   init();
   while(1){
       set sync(1);
       for(i = 0; i < 20; i++)
           row data = i2c recv[i][0];
           row data = (i2c recv[i][1] << 8);
           draw row(i, row data);
             bis SR register(CPUOFF + GIE); //Awaken by timer & i2c interrupt
       set sync(0);
         delay cycles(100000);
                                                                             43/98
```

Течен кристал – вещество в течно и твърдо състояние, което има свойствата и на течност, и на твърдо вещество [4].

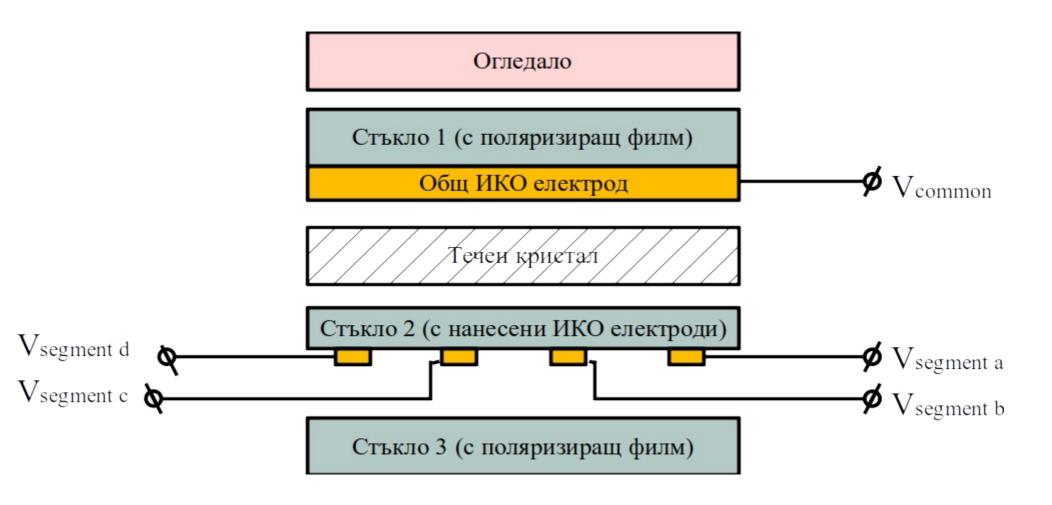
Електрически ток може да окаже влияние на течния кристал. В зависимост от напрежението, предизвикало този ток, молекулите на кристала се завъртат под определен ъгъл.

В следствие на ъгъла, на който са ориентирани молекулите, светлината от околността може или да минава през тях, или да не минава.

Електроди от индиево-калаен оксид, ИКО, (Indium Tin Oxide, ITO) се оформят в сегмент от цифра/буква или пиксел. Те се отлагат на стъклена подложка, зад която има огледало.

ИКО е прозрачен метал.

- *Ако не е приложено напрежение, околната светлина ще мине през стъклото и ще се отрази от огледалото. Течният кристал под ИКО няма да се вижда.
- *Ако се приложи напрежение между ИКО електрод и общ електрод, нанесен върху огледалото, молекулите на течния кристал под ИКО ще се преориентират и няма да пропускат вече светлина. Течният кристал ще се вижда като черно петно под прозрачния метал.



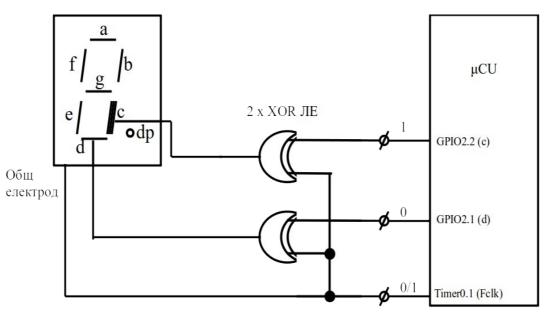
LCD дисплеите се управляват с променливо напрежение (30 ÷ 100 Hz). Подаването на постоянно напрежение е възможно, но ще съкрати живота на течния кристал и ще понижи качеството му[1].

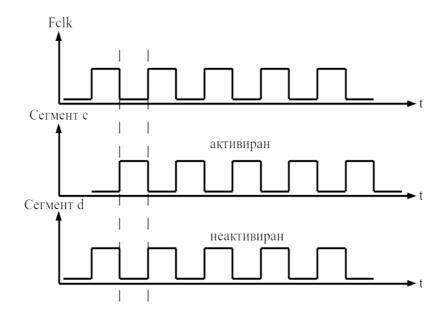
Както LED индикаторите, така и **LCD могат да се разделят** на:

- *7-сегментни
- *буквено-цифрови (alphanumeric)
- *матрични

На следващия слайд е показано управлението на 7-сегментен индикатор. Забележете как сигналите са син- и противофазни. При противофазни сигнали съответния сегмент ще бъде активиран (видим). При синфазни сигнали сегментът ще бъде деактивиран (невидим).

Чрез използването на XOR ЛЕ, µCU ще може управлява дисплея постоянни напрежения (0 1). Te ce преобразуват на променливи XOR чрез схемите И генерирания тактов сигнал от таймер.





XOR таблица на истинност

Α	В	Q
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

48/98

Буквено-цифрови дисплеи — символите се избразяват с малки матрици (напр. 5х8 пиксела), сигналите за които се получават от контролер на дисплея (драйвер). µCU се свързват към този драйвер посредством паралелен или сериен интерфейс. µCU диктува на кой ред, на кой индекс, какъв символ да бъде изобразен, а драйверът "рисува" символа на съответната матрица.

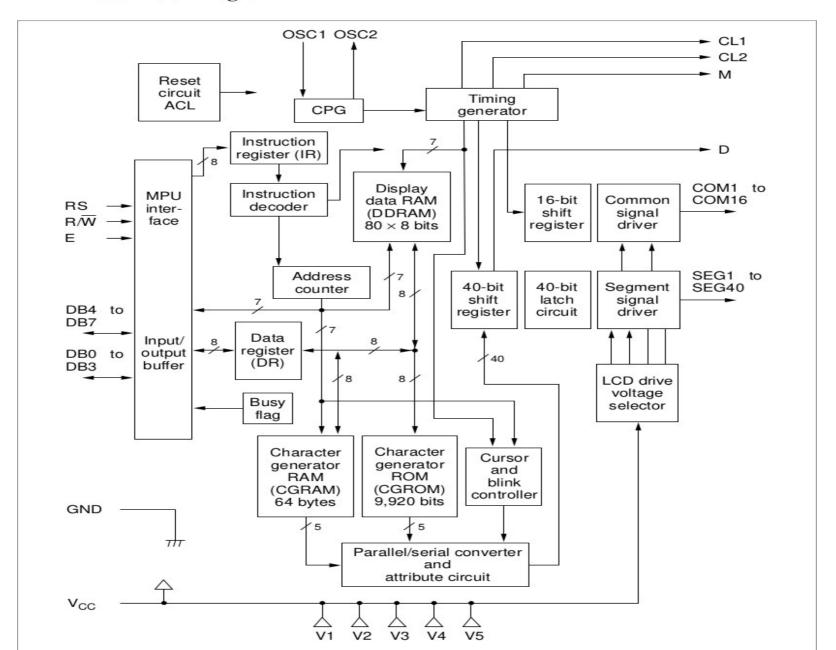
На пазара има много буквено-цифрови LCD дисплеи, но повечето са базирани или емулират драйвера на фирмата Hitachi – HD44780 [5].

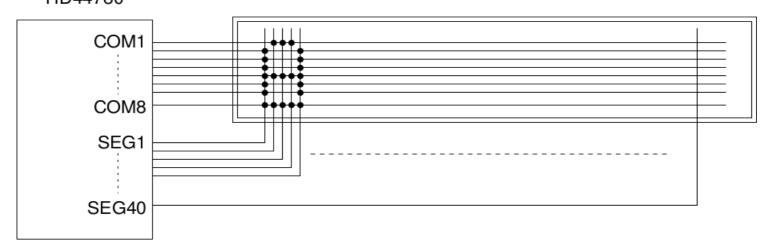
LCD екранът в различните модели може да съдържа различен брой редове с различен брой символи:

- *1 ред с 8 символа (съкращава се с 1х8), 1х16 LCD
- *2x16 LCD, 2x20 LCD
- *3x16 LCD, 3x20 LCD
- *4x16 LCD, 4x20 LCD
- *****И Т.Н.

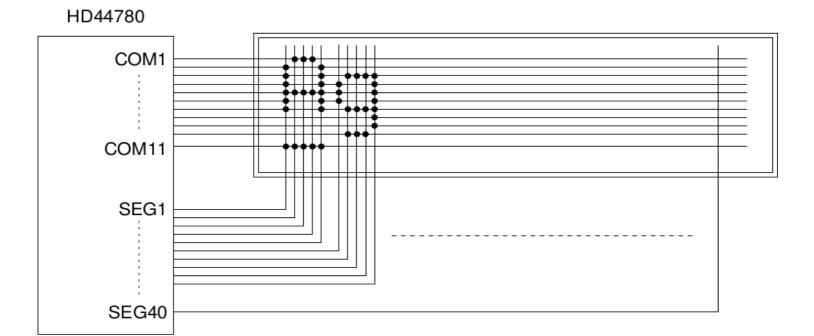
Блокова схема на HD44780 е показана на следващия слайд.

HD44780U Block Diagram





Example of a 5×8 dot, 8-character \times 1-line display (1/4 bias, 1/8 duty cycle)



52/98

Example of a 5×10 dot, 8-character \times 1-line display (1/4 bias, 1/11 duty cycle)

МРU интерфейс (MPU interface) — интерфейсен модул за свързване на драйвера с μСU. Съдържа следните сигнали:

*DB0 ÷ DB7 — паралелен 8-битов интерфейс, използван за трансфер на данни (символи, които трябва да се изобразяват) и инструкции (команди, поддържани от драйвера). Има режим, в който се използват само 4-бита от този интерфейс. За да се използва този режим, софтуерът на µСU трябва да следва специална инициализационна процедура.

*R/!W — сигнал, контролиращ посоката на изводите DB0 ÷ DB7. Те може да са входове или изходи (съответно да се пише в или чете от LCD драйвера). Напр. може да се чете какво има на екрана в момента, както и да се следи BUSY флаг, показващ готовност да се приемат нови данни.

E – сигнал, под чието управление данните или инструкциите, подадени на DBxx изводите се прехвърлят във вътрешните регистри на LCD. Ако DBxx са изходи, може да се използва за обратния процес – да се прехвърлят данни от DBxx във входния GPIO регистър на μCU.

 \mathbf{RS} — сигнал, който трябва да се управлява от μ CU, за да укаже дали данните по DBxx магистралата са данни (1) или инструкции (0).

Регистър за инструкции (instruction register) — съдържа инструкциите (командите), изпращани от μ CU. Това са всъщност числа, които конфигурират LCD дисплея. Някои от опциите, които може да бъдат избрани са: изчистване на дисплея, вкл./изкл. на дисплея, вкл./изкл. на курсор, избор на броя активни редове, и др.

Даннов регистър (data register) — съдържа потребителските данни (символите), които трябва да бъдат изобразени. Символите се представят с ASCII кодовете им, т.е. ако трябва да се запише цифрата '1', μ CU ще изпрати 0x31, 'U' — 0x55, и т.н. Понеже данновия регистър е само един, то записваните в него символи се прехвърлят в буферна RAM памет, наречена **D**ata **D**isplay **RAM**, DDRAM (да не се бърка с DDR RAM!).

DDRAM (Data Display Random Access Memory) — енергозависима памет, съдържаща символите, които се показват в момента (или предстои да бъдат показани) на дисплея.

CGROM (Character Generator Read Only Memory) — енергонезависима памет, интегрирана в драйвера, която съдържа двоичния еквивалент на шрифта на символите от ASCII таблицата. Всеки байт от тази памет съответства на един ред от матрицата на символа. Поддържат се два размера:

*5х8 пиксела (8 символа, описани с 8 реда х8 бита |3 неизползвани|);

*5х10 пиксела (4 символа, описани с 11реда x8 бита |3 неизползвани|).

ÿ instruction table at "Normal mode"

(When "EXT" option pin connect to VDD, the instruction set follow below table)

In atmostices		•	Ir	nstr	ucti	on	Coc	le			December	Instruction Execution Time			
Instruction	RS	R/W	DB7	DB6	DB5	DB4	DB3	DB2	DB1	DB0	Description			OSC= 700KHz	
Clear Display	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	Write "20H" to DDRAM. and set DDRAM address to "00H" from AC	1.08 ms	0.76 ms	0.59 ms	
Return Home	0	0	0	0	0	0	0	0	1	×	Set DDRAM address to "00H" from AC and return cursor to its original position if shifted. The contents of DDRAM are not changed.	1.08 ms	0.76 ms	0.59 ms	
Entry Mode Set	0	0	0	0	0	0	0	1	I/D	s	Sets cursor move direction and specifies display shift. These operations are performed during data write and read.	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Display ON/OFF	0	0	0	0	0	0	1	D	С	В	D=1:entire display on C=1:cursor on B=1:cursor position on	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Cursor or Display Shift	0	0	0	0	0	1	S/C	R/L	x	×	S/C and R/L: Set cursor moving and display shift control bit, and the direction, without changing DDRAM data.	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Function Set	0	0	0	0	1	DL	N	x	x	×	DL: interface data is 8/4 bits N: number of line is 2/1	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Set CGRAM	0	0	0	1	AC5	AC4	АСЗ	AC2	AC1	AC0	Set CGRAM address in address counter	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Set DDRAM address	0	0	1	AC6	AC5	AC4	AC3	AC2	AC1	AC0	Set DDRAM address in address counter	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Read Busy flag and address	0	1	BF	AC6	AC5	AC4	AC3	AC2	AC1	AC0	Whether during internal operation or not can be known by reading BF. The contents of address counter can also be read.	0	0	0	
Write data to RAM	1	0	D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	D0	Write data into internal RAM (DDRAM/CGRAM)	26.3 us	18.5 us	14.3 us	
Read data from RAM	1	1	D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	D0	Read data from internal RAM (DDRAM/CGRAM)	26.3 us	18.5 us	14.3 us	

Списък с инструкции на дисплея Sitronix ST7032, драйверът на който е аналогичен и съвместим с HD44780.

Note:

Be sure the ST7032 is not in the busy state (BF = 0) before sending an instruction from the MPU to the ST7032. If an instruction is sent without checking the busy flag, the time between the first instruction and next instruction will take much longer than the instruction time itself. Refer to Instruction Table for the list of each instruction execution time.

Връзка между адресите на DDRAM клетките и позицията на символа върху дисплея. Забележете адреса на първия символ от втория ред. Започва от 0х40.

Понеже командата за DDRAM адрес се разбира от контролера само, ако най-старшия бит DB7 = 1, то адреса на първия ред е $0x00 \mid 0x80 = 0x80$, а адреса на втория ред е $0x40 \mid 0x80 = 0xC0$.

0x00	0x01	0x02	0x03		0x27
а	b	С	d		*
\$	#	!	+		@
0x40	0x41	0x42	0x43	•	0x67

58/98

Задаването на нов ред става чрез задаване началния адрес на най-левия символ:

```
*ред 1 = 0x80
```

*ред
$$2 = 0xC0$$

$$*$$
ред $3 = 0$ х 94

$$*$$
ред $4 = 0$ хD4

и т.н.

Това означава, че следната конструкция е невалидна: char *str = (char *)"First line.\nSecond line.";

```
Трябва да се напише:
char *str1 = (char *)"First line."
char *str2 = (char *)"Second line.";

След това се изпълнява кода:
lcd_string(1, str1);
lcd_string(2, str2);
```

```
void lcd string(uint8 t line num, uint8 t *str){
Chip GPIO SetPinState(LPC GPIO PORT, 0, 4, 0); //RS=0
vTaskDelay(DELAY 1ms);
switch(line num){
case 1:
     spi tx byte = 0x80;
     Chip SPI RWFrames Blocking(LPC SPI0, spi tx byte);
     vTaskDelay(DELAY 1ms); // >26us
     break;
case 2
     spi tx byte = 0xC0;
     Chip SPI RWFrames Blocking(LPC SPI0, spi tx byte);
     vTaskDelay(DELAY 1ms); // >26us
     break;
Chip GPIO SetPinState(LPC GPIO PORT, 0, 4, 1); //RS=1
vTaskDelay(DELAY 1ms);
while(*str != '\0'){
     spi tx byte = *str;
     Chip SPI RWFrames Blocking(LPC SPI0, spi tx byte);
     vTaskDelay(DELAY 1ms); // >26us
     str++;
```

Ако в ASCII таблицата няма подходящ символ за дадено приложение, програмистът може да дефинира свои чрез CGRAM.

Character Code (DDRAM Data)					CGRAM Address					Character Patterns (CGRAM Data)														
b7	b6	b5	b4	b3	b2	b1	b0	b5	b4	b3	b2	b1	b0	b7	b6	b5	b4	b3	b2	b1	b0			
					0	0	0				0	0	0				1	1	1	1	1			
					0	0	0				0	0	1				0	0	1	0	0			
					0	0	0				0	1	0				0	0	1	0	0			
0	0	n	Ω	0 0 -	0 0	0	_	0	0	0	0	0	0	0	1	1	_	_	_	0	0	1	0	0
ľ								0	0	0				1	0	0				0	0	1	0	0
									0	0	0				1	0	1				0	0	1	0
							0	0	0				1	1	0				0	0	1	0	0	
					0	0	0				1	1	1				0	0	0	0	0			
					0	0	1				0	0	0				1	1	1	1	0			
					0	0	1				0	0	1				1	0	0	0	1			
						0	0	1				0	1	0				1	0	0	0	1		
0	0 0 0 0	0	_	0	0	1	0	0	1	0	1	1	_	_	_	1	1	1	1	0				
ľ			Ĭ			0	0	1				1	0	0				1	0	1	0	0		
					0	0	1				1	0	1				1	0	0	1	0			
					0	0	1				1	1	0				1	0	0	0	1			
					0	0	1				1	1	1				0	0	0	0	0			

61/98

```
uint8 t circle symbol[8];
void init_special_chars(void){
    circle symbol[0] = 0x00;
    circle_symbol[1] = 0x0E;
    circle_symbol[2] = 0x1F;
    circle_symbol[3] = 0x1F;
    circle_symbol[4] = 0x1F;
    circle_symbol[5] = 0x1F;
    circle_symbol[6] = 0x0E;
    circle_symbol[7] = 0x00;
void main(void){
init special chars();
display_cgram_char(line_num, pos, SPEC_CHAR_CIRCLE, circle_symbol);
```

```
void display cgram char(uint8 t line, uint8 t pos, uint8 t cgram char num, uint8 t
*pattern){
    uint8 t i;
    uint8 t cgram addr;
    switch(cgram char num){
    case SPEC CHAR CIRCLE:
        cgram addr = 0;
        break;
    case SPEC CHAR FAN:
        cgram addr = 8;
        break;
    case SPEC CHAR LINK:
        cgram addr = 16;
        break;
    default:
        cgram addr = 0;
        break:
    }
    for(i = 0: i < 8: i++){
             write cmd(cgram addr | LCD CGRAM ADDR | i); //LCD CGRAM ADDR = 0x40
             write data(pattern[i]);
    }
    write cmd(line+pos);
    write data(cgram char num);
```

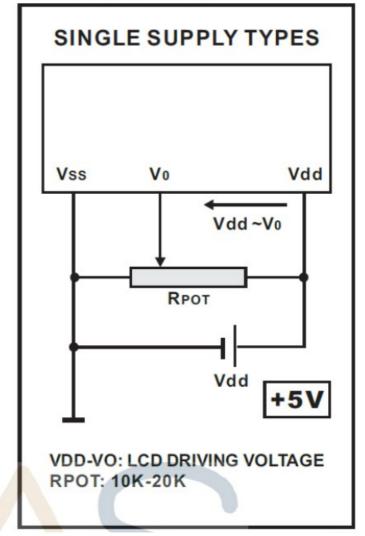
63/98

Управление на LCD дисплеи Изводите на LCD дисплеите са показани по-долу[6]:

8.PIN ASSIGNMENT

PIN	SYMBOL	FUNCTION			
1	Vss	GND			
2	Vdd	Power supply for LCM (+5.0V)			
3	V0	Contrast Adjust			
4	RS	Register Select Signal			
5	R/W	Data Read / Write			
6	Е	Enable Signal			
7-14	DB0 - DB7	Data bus line			
15	LED+	Power supply for BKL (+5.0V)			
16	LED-	Power supply for BKL (0V)			

9.POWER SUPPLY



DB0 ÷ **DB7**, **RS**, **R** /!**W**, **E** са сигнали на LCD драйвера (HD44780).

Vdd, Vss — захранващи изводи за целия LCD модул. Обикновено е 3.3 V или 5 V.

V0 — настройка на контраст. Трябва да се свърже към напрежение, което може да се донастройва. Например, използва се тример-потенциометър, както е показано на миналия слайд. Крайните му изводи се свързват към Vdd и Vss, а средната точка — към V0 на LCD. При производството на уреда, в който се вгражда LCD-то, трябва да се настрои контраста да е максимален, гледайки го от ъгъл, от който найчесто потребителя ще го гледа. След това тримера може да се покрие с лак, за да не се развива от вибрации.

LED+, LED- - изводи на светодиодите, които са поставени под стъклото на LCD. Съвкупността от тези светодиоди се нарича подсветка (backlight). Подсветката се използва, за да може символите да се виждат и в тъмно помещение. При някои LCD модули се изисква свързването на външен токоограничаващ резистор последователно на LED+ и LED- изводите. При други този резистор е вграден и въпросните изводи може да се свържат към захранване и маса. Консумацията на ток от светодиодите варира от 5 ÷ 200 mA, и захранването трябва да е съобразено с тази стойност.

В електрониката се стремим да избягваме донастройващите тримери. Въртенето на тримера от оператор при производството е бавен и неточен процес. Вибрации по време на експлоатацията може да променят позицията на средната точка, което налага заливането на елемента с лак — също бавен процес.

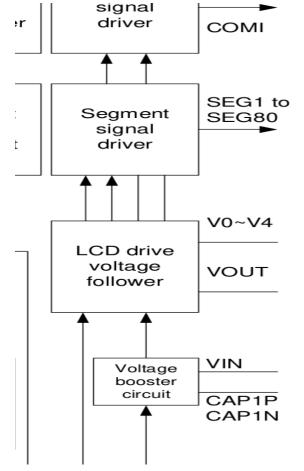
Затова фирмата Sitronix е вградила в своя дисплеи програмируерм усилвател, с чиято помощ може софтуерно да се задава амплитудата на поляризиращото напрежение.

За да може дисплея да работи на 3.3 V, вграден е и капацитивен постояннотоков повишаващ преобразувател, свързан към захранващите изводи на програмируемия усилвател.

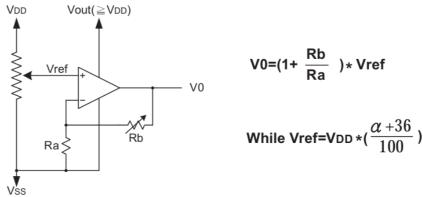
Управление на LCD дисплеи
Пример – Sitronix ST7032 има повишаващ преобразувател и

Пример – Sitronix ST7032 има повишаващ преобразувател и програмируем усилвател за задаване на поляризиращо напрежение и постигане на оптимален контраст. С0 ÷ С5 и Rab0 ÷ Rab2 са битове от два регистъра, контролиращи









C5	C4	C3	C2	C1	C0	α
0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	1	1
0	0	0	0	1	0	2
						•
1	1	1	1	0	1	61
1	1	1	1	1	0	62
1	1	1	1	1	1	63

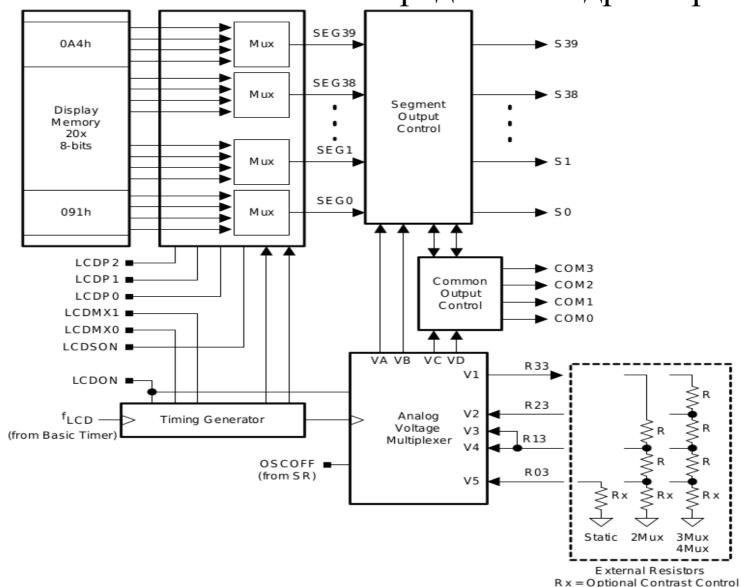
Rab2	Rab1	Rab0	1+Rb/Ra
0	0	0	1
0	0	1	1.25
0	1	0	1.5
0	1	1	1.8
1	0	0	2
1	0	1	2.5
1	1	0	3
1	1	1	3.75

8/98

Някои µСU имат вграден драйвер за LCD.

Тогава не се налага използването на HD44780 и изводите на LCD стъклото може да се свържат директно.

Пример – MSP430FG4618 има вграден LCD драйвер.



Забележете, че и драйвера на MSP430, и драйвера HD44780 изискват няколко напрежения за управлението на LCD. Обикновено те се получават от общ еталонен източник, който захранва резисторен делител с много средни точки, в които се получават необходимите напрежения. Тези напрежения се използват, за да се формират различни амплитуди при динамична индикация. Както и при светодиодните дисплеи, така и тук динамичната индикация позволява да се намали броя на управляващите сигнали. При LCD се използва факта, че ниските поляризиращи напрежения не могат да направят сегмента видим [7].

С 4 извода се обхождат 4 сегмента.

In 2-mux mode, each MSP430 segment pin drives two LCD segments, and two common lines (COM0 and COM1) are used. Figure 36-6 shows some example 2-mux 1/2-bias waveforms.

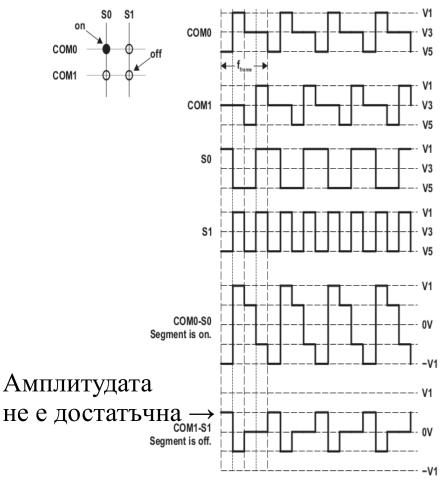


Figure 36-6. Example 2-Mux Waveforms

С 8 извода се обхождат 16 сегмента.

In 8-mux mode, each MSP430 segment pin drives eight LCD segments, and eight common lines (COM0 through COM7) are used. Figure 36-10 shows some example 8-mux 1/3-bias waveforms.

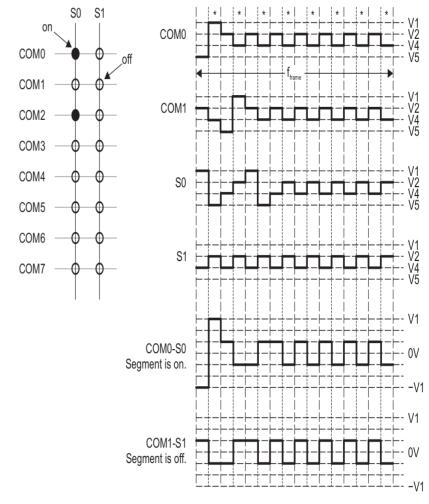


Figure 36-10. Example 8-Mux, 1/3 Bias Waveforms (LCDLP = 0)

Управление на LCD дисплеи от от от да изобразяват само ASCII или потребителски-дефинирани символи.

За да се покаже **изображение**, трябва да се използват графични LCD дисплеи.

При LCD дисплеите няма сегменти, а множество от точки (пиксели). Броя на точките определя **резолюцията** на дисплея.

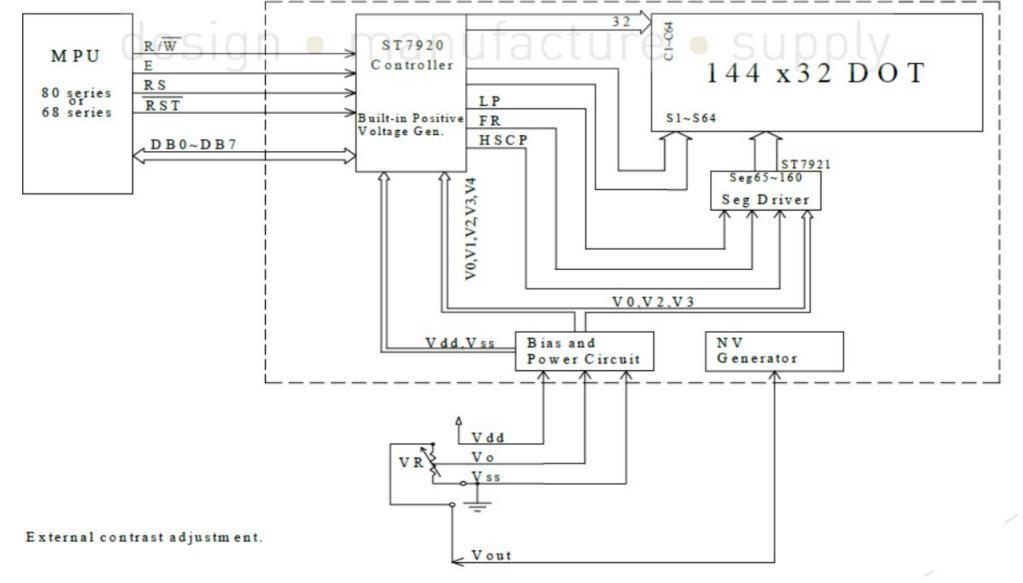
Графичните LCD се разделят на:

- *монохромни (пикселите са само черни точки)
- *цветни (пикселите могат да бъдат цветни точки)
- *цветни тъч (екранът е чувствителен на допир и може да извести µСU за точката, която потребителя е натиснал).

73/98

Блокова схема на графичен LCD дисплеи с паралелен

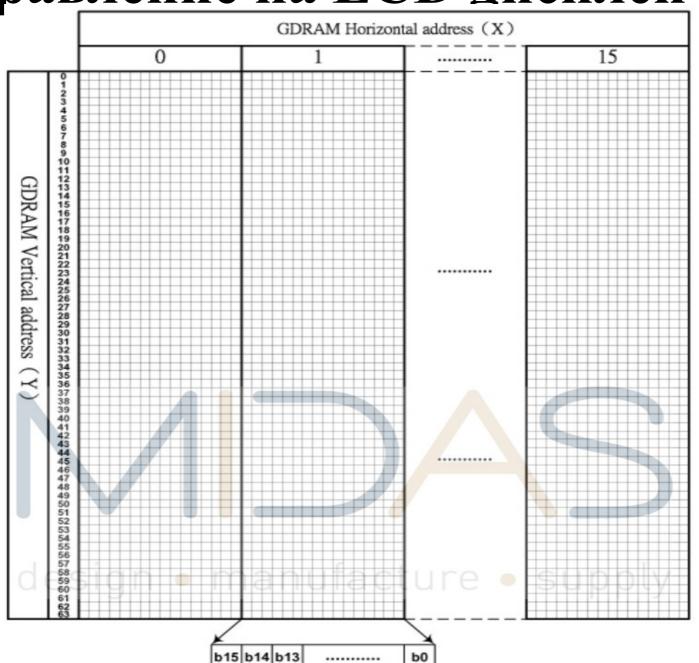
интерфейс.



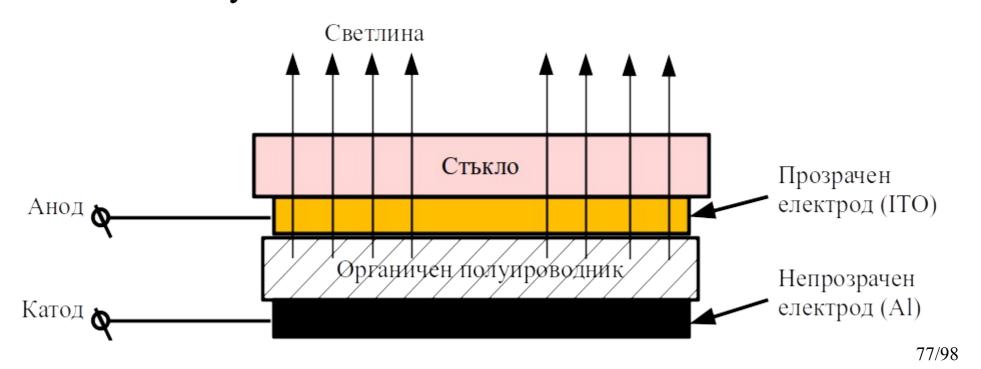
GDRAM (Graphic Display RAM) – RAM памет, в която на всеки бит от всяка клетка отговаря за управлението на един пиксел.

За да се рисува по екрана, трябва да се спазва следната процедура [6]:

- *задава се вертикален адрес (Y) на GDRAM колона
- *задава се хоризонтален адрес (X) на GDRAM ред
- *записва се MSB (D15 \div D8) октета на данните за пиксела в регистъра, чийто адрес е пресечната точка на X и Y
- *записва се LSB (D7 ÷ D0) октета на данните за пиксела



OLED дисплеи (Organic Light Emitting Diode) — дисплеи, при които всеки пиксел се реализира със светодиод. Понеже светодиодите са направени от органични материали, имащи свойствата на полупроводници, оттам идват и имената им — "органични". Типична конструкция на органичен LED е показана по-долу:



OLED технологията позволява по-големи ъгли на виждане.

OLED не се нуждаят от подсветка.

OLED дисплеите могат да се разделят на:

- *буквено-цифрови (използващи аналози на контролера HD44780, но всеки пиксел от 5х8 матрицата е органичен LED). *графични
- Управлението на такива дисплеи е аналогично на дотук описаните LCD.

OLED драйверите се захранват с ниски напрежения $3.3 \div 5$ V, но се изискват високи напрежения за OLED матрицата ($8 \div 18$ V).

Използвани интерфейси са:

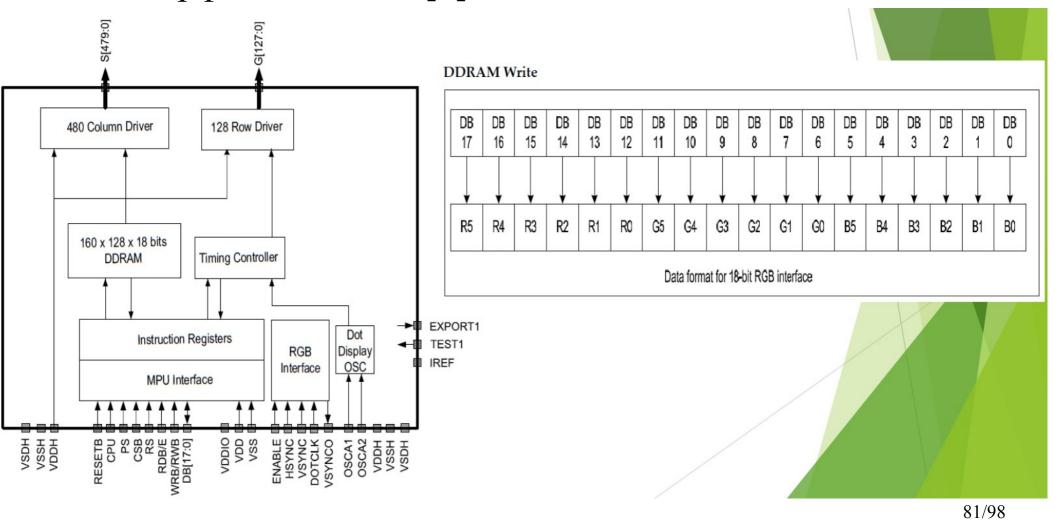
- *паралелен
- *сериен SPI
- *RGB (18/16/6-битов)

Обикновено OLED драйвера е монтиран на гърба на OLED матрицата и се свързва към µCU посредством лентов кабел (stripline ribbon cable).

RGB интерфейсът съдържа следните сигнали:

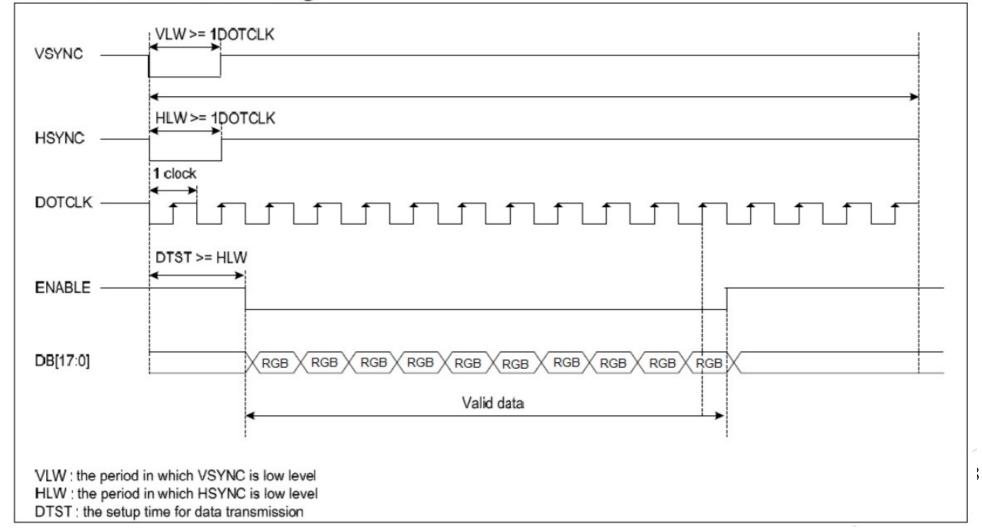
- *Enable сигнал за разрешаване на видео входа. Данновите трансфери по DB0 ÷ DB17 се извършват, когато този сигнал е в ниско ниво.
- ***DOTCLK** тактов вход за точката. Записите в DDRAM паметта се тактуват от този сигнал. Един фронт по DOTCLK линията прехвърля данните от DB0 ÷ DB17 (RGB цветове) във регистър от DDRAM за 1 пиксел от екрана.
- *HSYNC сигнал за хоризонтална синхронизация. Използва се за рестартиране на адресния брояч на колоните на дисплея.
- *VSYNC сигнал за вертикална синхронизация. Използва се за рестартиране на адресния брояч на редовете на дисплея. 80/98

Пример — вътрешната структура на графичен OLED драйвер с RGB интерфейс SEPS525[8].

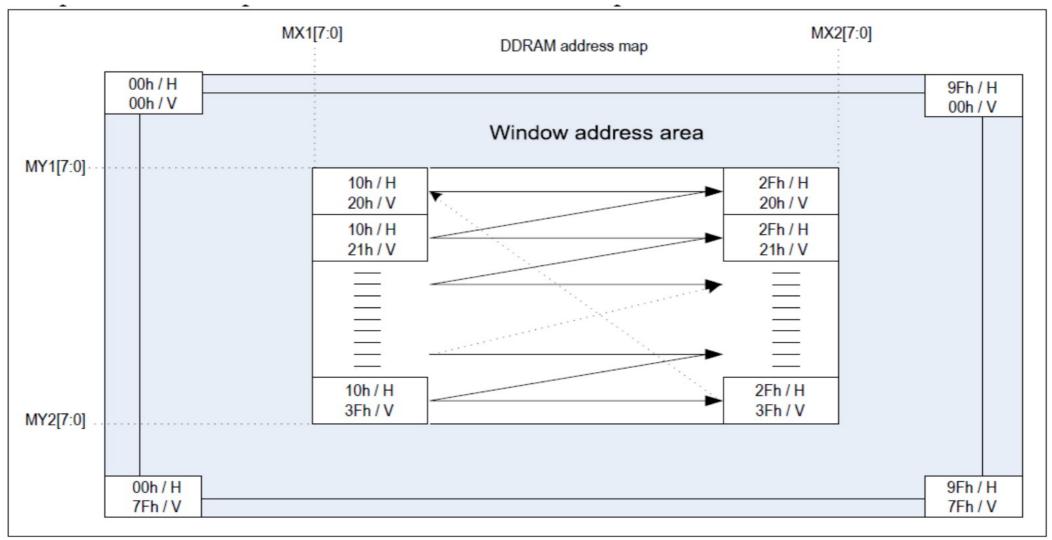


Пример — времедиаграма на изпращане на данни за 1 пиксел по RGB интерфейс [8].

18/16-bit RGB interface timing

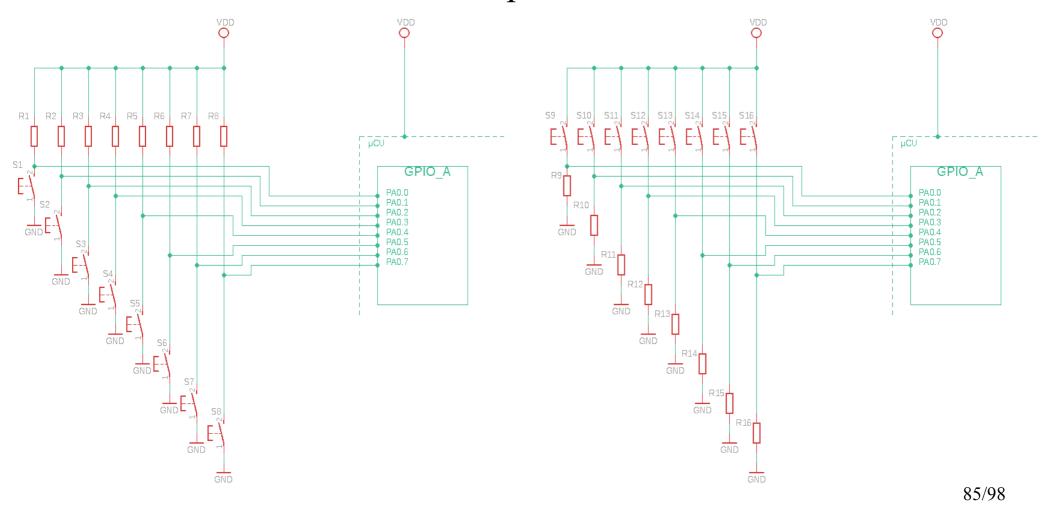


Опресняването на дисплея става от горен-ляв ъгъл надолу. Когато се достигне адреса на последния пиксел, адресните броячи (хоризонтален и вертикален) се нулират.

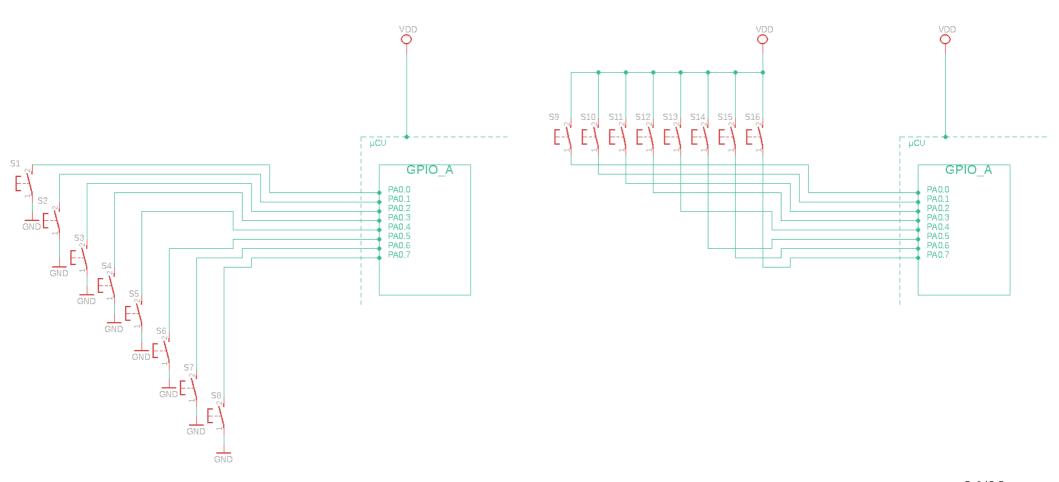


Механични бутони и ключове може да се четат от един μCU посредством GPIO модула. Изводите, на които има свързани бутони, трябва да бъдат конфигурирани като входове с или без издърпващи резистори.

Бутони и клавиатури Свързване на механични бутони без включване на вътрешните издърпващи резистори. S1 ÷ S8 задават логическа 0 при натиск. S9 ÷ S16 задават логическа 1 при натиск.



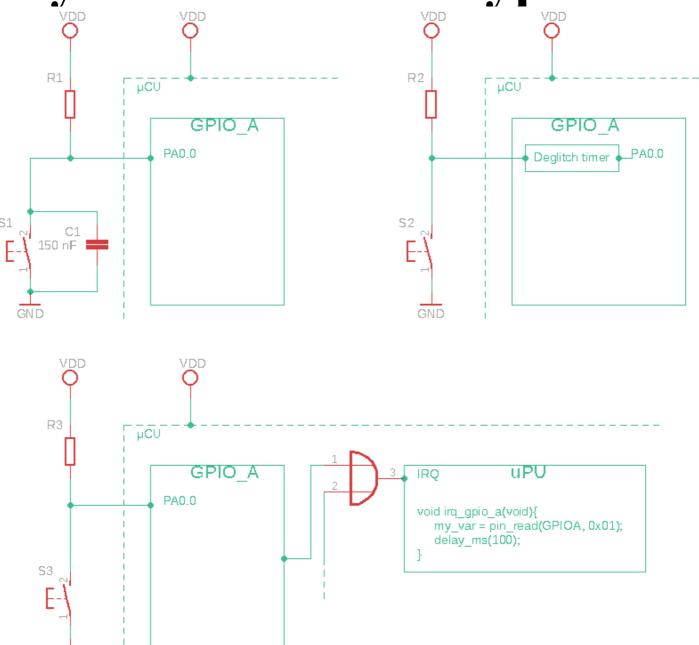
Бутони и клавиатури Свързване на механични бутони с включване на вътрешните издърпващи резистори. S1 ÷ S8 задават логическа 0 при натиск. S9 ÷ S16 задават логическа 1 при натиск.



При натискане на механичен бутон се появяват микромеханични трептения на контакта, които може да доведат до регистриране на фалшиви натискания от програмата на µCU.

Затова те трябва да бъдат филтрирани (pin debounce):

- *хардуерно с външен кондензатор, паралелно свързан на бутона
- *хардуерно с таймер за deglitch
- *софтуерно (чрез изчакване)

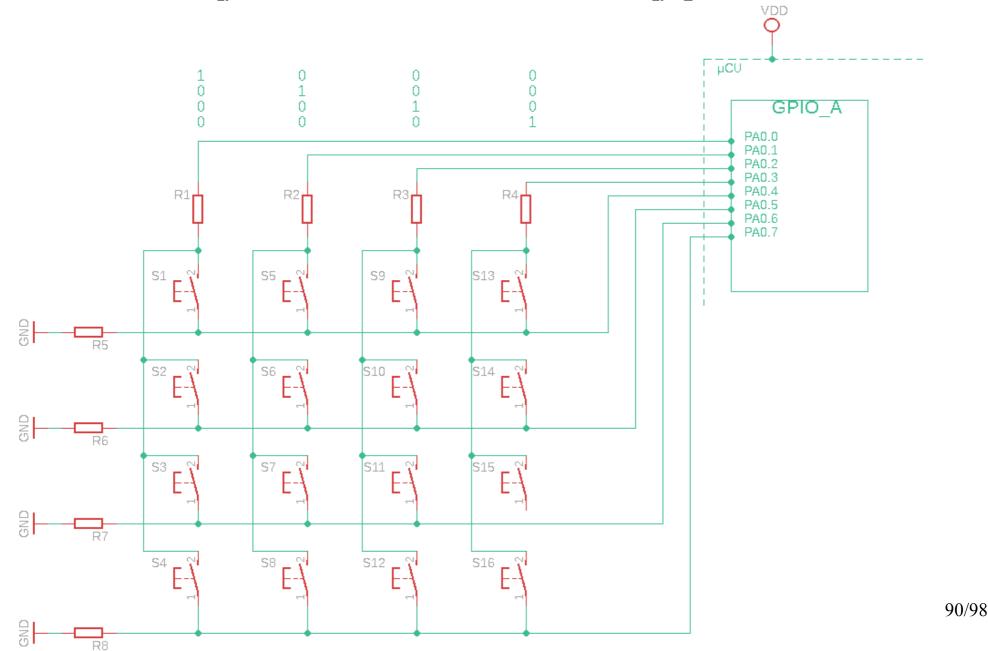


За да се намали броя на използваните изводи, клавиатурите може да бъдат четени динамично. Използва се т.нар. бягаща единица, която захранва всяка колона само в даден момент от времето.

Принципна схема е показана на следващия слайд.

Резистори R5 ÷ R8 са издърпващи към маса.

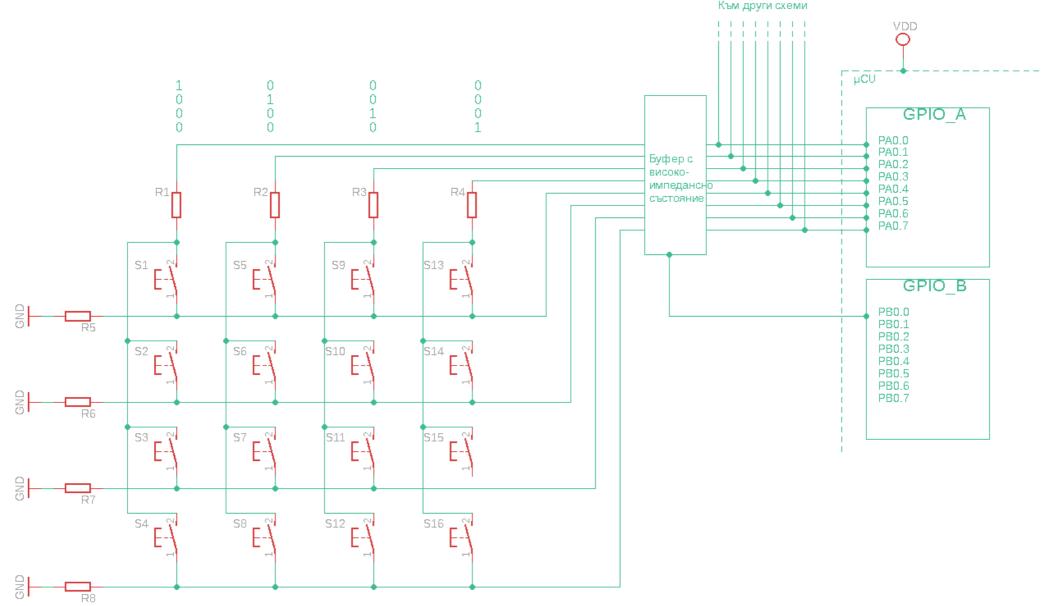
Резистори R1 ÷ R4 са защитни, за случаите когато бъдат натиснати два бутона от един и същ ред едновременно. Тези резистори трябва да са с много по-малки стойности от R5 ÷ R8, защото в противен случай нивото на логическата единица може да се окаже твърде ниско.

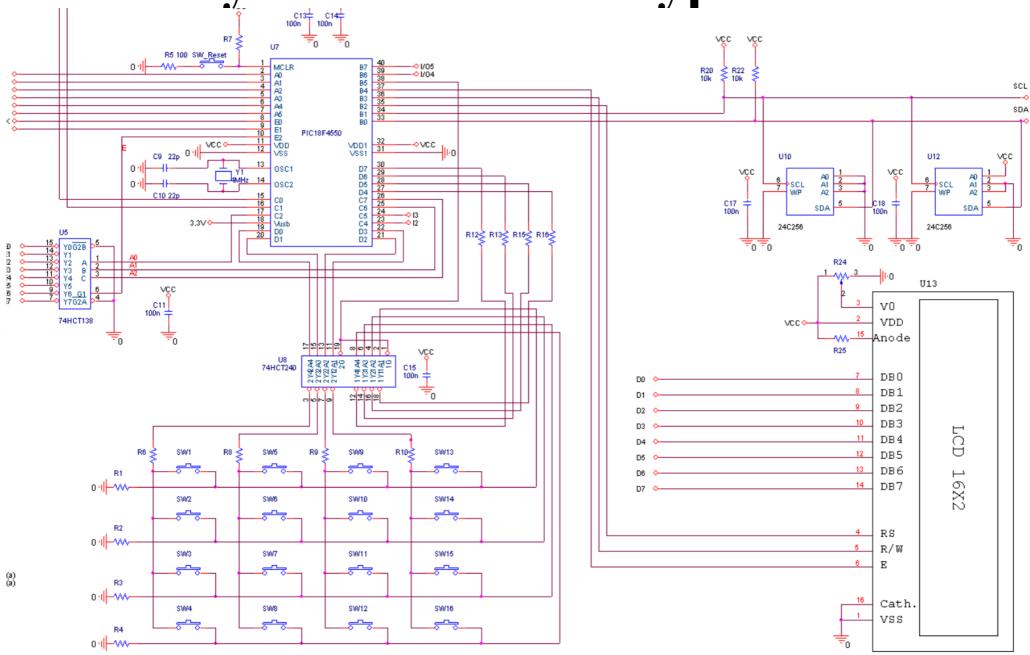


Бутони и клавиатури Изводите, с които се чете клавиатурата може да се използват и за други периферни схеми, понеже натискането на бутон е бавен процес от гледна точка на µСU.

Тогава може да се добавят буфери с високоимпедансно състояние, чрез които да се "развърже" клавиатурата от другата периферия.

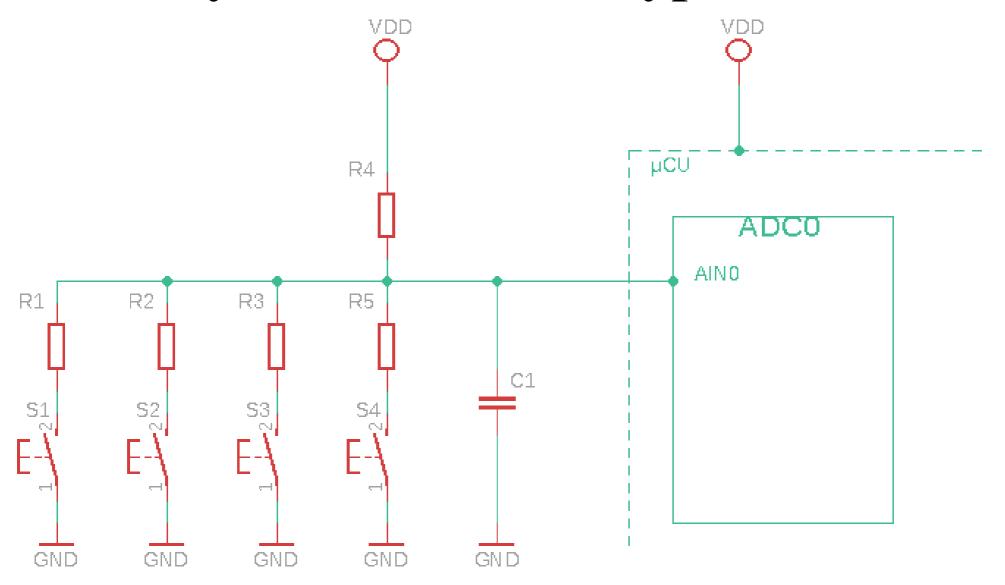
Пример – на по-следващият слайд е показан пример с 8инвертора в един корпус 74HCT240. Те се разрешават с 1G и 2G сигналите, т.е. чрез тези сигнали се избира високоимпедансното състояние. Добавянето на тази схема е оправдано понеже всички изводи на µСU са заети с други функции и двуредовия LCD екран няма къде да се свърже. Резистори R12, R13, R15, R16 са защитни, в случай че инверторите са разрешени и почне да се подават данни към LCD.





По изключение може да се използва и вход на АЦП за четене на клавиатура с немного бутони. Схемата реализира резисторен делител, като резисторът към маса се включва от бутоните и е с различна стойност за всеки бутон. Така на входа на АЦП се подават различни напрежения, от които може да се познае кой бутон е натиснат.

Това обаче е аналогов метод за четене и е податлив на смущения.



Тъч сензори

TO DO

Ротационни енкодери

TO DO

Литература

```
[1] Г. Михов, "Цифрова схемотехника", ТУ-София, 1999.
[2]L-115WGYW Datasheet, Kingbright, 2003.
```

[3] CLM1B-RKW/AKW Product Family Datasheet, CREE, 2011.

[4]http://www.fujitsu.com/downloads/MICRO/fma/pdf/

LCD Backgrounder.pdf

[5]HD44780U (LCD-II), Hitachi, ADE-207-272(Z), rev. 0.0.

[6]MC21605A6WD-BNMLW Specification, MIDAS, 2011.

[7]MSP430FR6989, User's Guide SLAU367N, Texas Instruments, 2017.

[8]SEPS525, Syncoam Co., Ltd, 2006.